

Sygn. akt III Cz 676/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędziowie SO Lucyna Morys-Magiera

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy G.

przeciwko M. S. i D. S.

o nakazanie opróżnienia lokalu mieszkalnego

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt I C 1585/13

postanawia:

- 1) sprostować oczywistą omyłkę pisarską w części wstępnej zaskarżonego postanowienia poprzez prawidłowe wskazanie brzmienia nazwiska pozwanego D. S. w odpowiedniej formie gramatycznej,
- 2) oddalić zażalenie,
- 3) zasądzić od powódki solidarnie za rzecz pozwanych kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSR (del.) Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Lucyna Morys-Magiera

Sygn. akt III Cz 676/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach umorzył postępowanie, albowiem od czasu zawieszenia postępowania - w dniu 7 stycznia 2014 roku na zgodny wniosek stron - upłynął rok, a nie złożono wniosku o jego podjęcie (został on zwrócony zarządzeniem z 27 lutego 2015 roku na podstawie art. 132 § 1 k.p.c.). Orzeczenie zapadło na podstawie art. 182 § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła powódka wnosząc o jego zmianę poprzez podjęcie zawieszono postępowania oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie: art. 132 § 1 k.p.c. poprzez jego wadliwe zastosowanie, skutkujące brakiem wydania zarządzenia o zwrocie pisma powódki 17 grudnia 2014 roku, co uniemożliwia stronie powodowej obronę jej praw; art. 182 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię skutkującą wadliwym uznaniem, że w okolicznościach

sprawy nie doszło do złożenia w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu wniosku o podjęcie zawieszonogo postępowania, pomimo złożenia go przez powódkę w dniu 29 grudnia 2014 roku.

W odpowiedzi na zażalenie pozwani wnieśli o jego oddalenie jako bezzasadnego i zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego w toku postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawie bezspornym pozostaje, że do wniosku o podjęcie postępowania złożonego w grudniu 2014 roku nie dołączono dowodu doręczenia tego pisma pełnomocnikowi strony pozwanej. W zażaleniu pełnomocnik powódki nawet nie wskazuje na to, że ten wniosek był doręczony pełnomocnikowi pozwanych. Oznacza to, że składając wniosek do sądu nie tylko nie przedstawił dowodu doręczenia tego wniosku stronie pozwanej - jej pełnomocnikowi, ale w ogóle nie doręczył tego wniosku pełnomocnikowi drugiej strony. Art. 132 § 1 k.p.c. w sposób wyraźny obliguje pełnomocników zawodowych stron do doręczenia pomiędzy sobą pism procesowych, a takim jest wniosek o podjęcie postępowania. Niedołączenie do pisma dowodu doręczenia tego pisma pełnomocnikowi drugiej strony stanowi brak formalny skutkujący zwrotem pisma bez wzywania do usunięcia braku. Zgodnie z art. 130 § 2 zd. 2 k.p.c. pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem go do sądu.

Należy także podkreślić, że w dniu 27 lutego 2015 roku zostało wydane zarządzenie o zwrocie pisma pełnomocnika powoda z 17 grudnia 2014 roku na podstawie art. 132 § 1 k.p.c. Zarządzenie to nie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda, ale zostało ono wydane i na jego podstawie zwrócono pismo złożone w grudniu 2014 roku. Dlatego też należy uznać, że pomimo nieprawidłowości związanych z brakiem doręczenia zarządzenia o zwrocie pisma wraz z tym pismem, w żaden sposób nie skutkowało to pozbawieniem strony powodowej możliwością obrony jej praw. Pismo zostało bowiem zwrócone na zarządzenie sędziego, które zostało wydane i znajduje się w aktach, a z jego treści wynika, że zostało wydane przed wydaniem postanowienia z 27 lutego 2015 roku.

Niedołączenie przez pełnomocnika powódki dowodu doręczenia wniosku o podjęcie postępowania pełnomocnikowi strony pozwanej stanowiło brak umożliwiający przewodniczącemu zwrot tego pisma bez wzywania do jego usunięcia. Dlatego też należy przyjąć, że wniosek ten został skutecznie zwrócony, a co za tym idzie nie wywołuje on żadnych skutków. Dodać należy, że w aktach tego wniosku już nie ma.

Z powyższych względów niezasadny jest zarzut naruszenia art. 132 § 1 k.p.c.

Odnosząc się do przywołanych w treści uzasadnienia zażalenia przez pełnomocnika powódki orzeczeń Sądu Najwyższego należy podkreślić, że cytowane postanowienie z dnia 22 stycznia 2015 roku (sygn. akt III CSK 122/14, LEX 1648705) wyraźnie wskazuje, że brak dołączenia do pisma procesowego dowodu jego doręczenia pełnomocnikowi zawodowemu drugiej strony skutkuje zwrotem tego pisma, a co za tym idzie nie wywołuje ono żadnych skutków, które ustawa wiąże z jego wniesieniem do sądu. Sąd Najwyższy w żaden sposób nie wskazał w tym postanowieniu, że pomiędzy zawodowymi pełnomocnikami istnieje możliwość niedołączenia do pisma dowodu doręczenia go drugiej stronie. Trzeba bowiem mieć na uwadze fakt, że postanowienie to zostało wydane w sprawie, w której pełnomocnik jednej ze stron nie wiedział o ustanowieniu fachowego pełnomocnika drugiej strony przed złożeniem pisma w sądzie. W rozpoznawanej obecnie sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją, gdyż pełnomocnicy wiedzieli o ich ustanowieniu po przeciwnych stronach.

Jeżeli chodzi o kolejne orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2003 roku (sygn. akt I CK 273/03, LEGALIS 265835 – dotyczące sprawy, w której oddalono wniosek o podjęcie postępowania) i z dnia 5 marca 2002 roku (sygn. akt III CKN 446/01, LEX 54369) to zostały one wydane przed zmianą przepisów, do której doszło 2010 roku, a poza tym nie odnoszą się do tego jakie skutki wywiera pismo procesowe, które zostało skutecznie zwrócone. Co więcej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2002 roku (sygn. akt I CKN 446/01) wyraźnie wskazuje, że sąd umarza postępowanie zawieszony z przyczyny wskazanej w art. 177 § 1 pkt 5 k.p.c., jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ustawowym terminie, zaś przyczyną umorzenia postępowania jest tylko niezgłoszenie wniosku o podjęcie postępowania; a contrario więc jeżeli wniosek został zgłoszony, to brak jest podstaw

do umorzenia postępowania. Zdaniem Sądu Okręgowego zgłoszenie wniosku należy rozumieć jako złożenie pisma procesowego nieobarczonego brakami formalnymi. Natomiast, co już podkreślono powyżej, wniosek zgłoszony przez powódkę został zwrócony i jako taki nie wywołuje żadnych skutków, trzeba bowiem mieć także na uwadze to, że wniosek o podjęcie zawieszono postępowania ma wpływ na sytuację procesową obu stron - sygnalizuje bowiem wolę jednej z nich co do dalszego biegu tego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2015 r., III CSK 122/14, LEX 1648705) i o tej woli druga strona powinna dowiedzieć się ze skutecznie złożonego pisma. Złożenie pisma obarczonego brakami formalnymi musi zaś powodować jego zwrot, co skutkuje niemożliwością podjęcia postępowania na podstawie zwróconego – z uwagi na braki formalne – pisma. Pismo zwrócone nie wywołuje bowiem żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem go do sądu (por. art. 130 § 2 zd. 2 k.p.c.).

Z powyższych względów zarzuty zażalenia okazały się niezasadne, gdyż nie doszło także do naruszenia art. 182 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

a) o art. 350 § 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c., z uwagi na niewłaściwe wskazanie brzmienia nazwiska jednego z pozwanych, należało orzec jak w punkcie 1 sentencji,

b) o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne należało oddalić,

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 105 § 2 k.p.c., § 10 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461) oraz § 13 ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia, gdyż powódka sprawę przegrała i powinna ponieść koszty zastępstwa prawnego pozwanych w toku postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Lucyna Morys-Magiera